

texere

BENCZÚR Emese, CSONTÓ Lajos, DÉS Márton, Sonia NAVARRO

Megnyitó: 2026. június 4., csütörtök, 18:00

Megnyitja: Dr. Petrányi Zsolt, művészettörténész, kurátor

Kurátorok: Molnár Ani és Balogh Imola

Megtekinthető: 2026. június 5. – augusztus 28.

Textus és textil eredete közös: a latin *texere* szó jelentése szőni, összekapcsolni, így az írás és a szövés eredendően összetartozó műveletekként jelennek meg. Benczúr Emese, Csontó Lajos, Dész Márton és Sonia Navarro munkáiban a szöveg nem egyszerűen jelentést közvetít, hanem felületté, ritmussá, ismétlődéssé és anyaggá válik. A mondatok elveszítik egyértelmű kommunikációs funkciójukat: felhalmozódnak, áttűnnek, megszakadnak, rendszerekké szerveződnek, majd fokozatosan instabillá válnak. A nyelv nem eltűnik, hanem saját működésére kezd visszautalni.

Benczúr Emese kiállított munkái a kézi munka, az ismétlés és a felszólító mondatok ellentmondásaira épülnek. A *Stay Sensitive* és a *Shine on Us* című művek rövid, szlogenszerű kifejezései a reklámok, az önsegítő kultúra és a személyes hit nyelvezetét idézik meg, miközben a repetitív kivitelezés fokozatosan önironikussá teszi ezeket az állításokat. Az aprólékosan kidolgozott felületek és a mögöttük húzódó monoton fizikai munka között folyamatos feszültség jön létre, amelyben a sérülékenység, a remény és a kimerülés egyszerre vannak jelen.

Csontó Lajos munkáiban a nyelv emlékezeti töredékként, kísértetszerű lenyomatként jelenik meg. Az áttűnő mondatok, a félrecsúszott vagy hiányos nyelvi szerkezetek nem stabil jelentést hoznak létre, hanem a bizonytalanság és az emlékezet sérülékenységének állapotát modellezik. A szövegek úgy hatnak, mintha valaki próbálna visszaidézni egy mondatot, amelyből már csak fragmentumok maradtak meg. A képeken megjelenő alakok narratív hordozókká válnak: gyors asszociációk, pillanatnyi megfigyelések jegyzetei, amelyekben a személyes és kollektív emlékezet rétegei keverednek.

Dész Márton a világ vizuális információit gyűjti, majd a szétbontás, kifordítás és nyelvi elemek beillesztése révén alakítja át őket. Festményein a hétköznapi kijelentések, szlogenek gyakran felhalmozódnak, és vizuális réteggé alakulnak. A „BE YOURSELF”

könnyedén csúszik át „BE YONCÉ”-ba, a motivációs üzenet saját abszurditását kezdi feltárni. A nyelv itt nem felszabadít, hanem zajként, nyomasztó rendszerként visszhangzik, miközben a humor folyamatosan oldja ezt a túlterhelt közeget.

Sonia Navarro textilmunkái a nyelv határterületén helyezkednek el, varrt struktúrai és útvonalai olvasható rendszerekre emlékeztetnek, jelentésük azonban nem a szövegszerű olvasásból bontakozik ki. A hímzés és a varrás nála alternatív írásformaként kezelhető: nyomhagyás, ismétlés, archiválás és emlékezeti gyakorlat. A szaggatott vonalak térképekre, bejárt útvonalakra, vagy családi topográfiákra emlékeztetnek. A textilfeületek egyszerre idéznek tájat és az azokhoz kapcsolódó emlékeket, így a jelentés nem szavakból, hanem kapcsolódásokból, ritmusokból és kereszteződésekből épül fel. Navarro munkáiban a „textus” szó eredeti értelme válik láthatóvá: a jelentés szó szerint szálakból szövődik össze.

A kiállított munkákban a nyelv fokozatosan elveszíti átlátható, stabil jelentésközvetítő szerepét. Az ismétlés, a rétegzés, az eltolás és az anyagszerűség révén a szöveg egyszerre válik képpé, gesztussá és struktúrává. A jelentés nem eltűnik, hanem állandó változásban van: újraíródik, megszakad, elbizonytalanodik.

///// ENG /////

texere

Emese BENCZÚR, Lajos CSONTÓ, Márton DÉS, Sonia NAVARRO

Vernissage: 4 June 2026, Thursday, 6 PM

Opening speech: Dr. Zsolt Petrányi, art historian, curator

Curators: Ani Molnár and Imola Balogh

On view: 5 June – 28 August 2026

Text and textile share a common origin: the Latin word *texere* means to weave or to connect, so writing and weaving appear as inherently interrelated activities. In the works of Emese Benczúr, Lajos Csontó, Márton Dés, and Sonia Navarro, text does not simply convey meaning, but becomes surface, rhythm, repetition, and material. Sentences lose their clear communicative function: they accumulate, fade into one another, break apart, organize themselves into systems, and gradually become unstable. Language does not disappear, rather, it begins to refer back to its own operation.

The exhibited works of Emese Benczúr are built on the contradictions between handicraft, repetition, and imperative statements. The short, slogan-like phrases in the works *STAY SENSITIVE* and *SHINE ON US* evoke the language of advertising, self-help culture, and personal belief, while the repetitive process of execution gradually renders these statements self-ironic. A constant tension emerges between the meticulously crafted surfaces and the monotonous physical labor behind them, in which vulnerability, hope, and exhaustion coexist.

In the works of Lajos Csontó, language appears as a fragment of memory, as a ghostly imprint. The dissolving sentences and the disjointed or incomplete linguistic structures do not create stable meaning, rather, they model a state of uncertainty and the fragility of memory. The texts feel as though someone were trying to recall a sentence of which only fragments remain. The figures appearing in the images become carriers of narrative: notes of rapid associations and fleeting observations, where layers of personal and collective memory overlap.

Márton Dés collects the visual information of the world and transforms it through processes of deconstruction, inversion, and the insertion of linguistic elements. In his paintings, everyday statements and slogans often accumulate and turn into visual layers. "BE YOURSELF" easily slips into "BE YONCÉ," and the motivational message begins to reveal its own absurdity. Here, language does not liberate but echoes as noise, as an oppressive system, while humor continuously lightens this overloaded environment.

Sonia Navarro's textile works exist at the threshold of language, her stitched structures and pathways resemble legible systems, yet their meaning does not emerge through textual reading. In her practice, embroidery and sewing function as alternative forms of writing — leaving traces, repetition, archiving, and memory-making. The dashed lines evoke maps, travelled routes, or family topographies. The textile surfaces simultaneously recall landscapes and the memories attached to them, so meaning is constructed not through words but through connections, rhythms, and intersections. In Navarro's works, the original meaning of the word "textus" becomes visible: meaning is literally woven together from threads.

In the exhibited works, language gradually loses its transparent and stable role as a conveyor of meaning. Through repetition, layering, displacement, and materiality, text transforms into image, gesture, and structure. Meaning does not disappear but remains in constant flux: rewritten, interrupted, and destabilized.